

Bejt starej chlap

Kamelot

mít chleba z růží kámen z kytek mít
a perníkový kytary mít hlas
a do cihlovejch mraků nechat znít
pulz větru snad a zkamenělej čas
a na rukou mít místo nehtů to'n
co hladí teple něžnejch křivek pár
a v hlavě slyšet nočních vlaků zvon
bejt starej chlap co nikdy nezestár
mít v srdci spoustu místa pro pár chvil
co přijdou lehce z mlhavýho dne
a jejíhž krásu nikdo nevyopil
a nemít strach, že přijde poledne
že polednice zlá jak černej mor
ti z bílýho dne neudělá noc
a vědět svý a z kopretin mít vor
a nestarat se kdo má právě moc
tak do přízemních dnů hrát svoje blues
a nečekat až zazní správnej hlas
mít odvahu si urvat světa kus
a světlo mít co dávno zhasnul čas
mít chleba z růží kousek štěstí snad
a ruce ztvrdlý láskou na kámen
mít z kamarádství postavenej hrad
tak do smrti v něm zpívat zůstanem